

κρίνονται συνήθως οί περιεστῶτες, συρίζοντες πόλκων ἢ προσφέροντες αὐτῷ τεμάχιον χοιρομηρίου, τὸ ὁποῖον ὁ δυστυχὴς ἀποποιεῖται μετὰ φρίκης.

Ἄξιος μελέτης εἶναι καὶ ὁ ἀσθενὴς ὁ ἐξ ὑπερηφρηνείας ζητῶν νὰ κρύψῃ τὴν ταρχήν του. Ἡ φυσιογνωμία αὐτοῦ ἐμφανίζει ὀδυνηρὰν ἀγωνίαν, αἱ παρειαὶ του εἶναι κάτωχωροι, οἱ ὀφθαλμοὶ κοῖλοι καὶ μεγαλύτεροι τοῦ συνήθους, τὸ στόμα πικρὸν καὶ τὰ χεῖλη λευκά. Ἄλλ' ἐν τούτοις ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει κάλλιστα, καίτοι δὲ μὴ δυνάμενος σχεδὸν τίποτε νὰ φάγῃ, παρκαπονῆται ὅτι τρεῖς μόνον τῆς ἡμέρας παρκατίθεται τροφὴ εἰς τοὺς ἐπιβάτας.

Αἱ γυναῖκες εἶναι ἐν γένει μᾶλλον τῶν ἀνδρῶν εὐπρόσβολτοι ὑπὸ τῆς θαλασσοζάλης, τὰ δὲ παιδία σπανίως πάσχουσιν ἐξ αὐτῆς. Ἐν τούτοις εἶδον ἄνδρας ἀκμάζοντας καὶ ῥωμαλέους βασανιζομένους ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπὶ ὀλοκλήρους ἑβδομάδας καὶ ἀδυνατοῦντας νὰ φάγῃσι τὸ παραμικρὸν, ἐνῶ νεκροὶ δέσποιναι καὶ δεσποινίδες, ἀνάληγοι εἰς τὴν σάλον τοῦ πλοίου, ἀνεγίνωσκον, ἐκέντων, ἔψαλλον, συνέδεδον ἐρωτικὰς σχέσεις καὶ ἔτρωγον εἰς τὴν τράπεζαν τὴν μεριδᾶ τῶν μὴ τρωγόντων. Εἶδον δὲ καὶ βρέφη οἰκτρῶς βασανιζόμενα ὑπὸ τῆς θαλάσσης, δσάκις μάλιστα ἔπασχεν ὑπ' αὐτῆς ἡ γαλουχοῦσα αὐτὰ τροφός.

Ἄλλ' ἡ φροβερὰ αὕτη νόσος οὐδὲ τῶν ἀλόγων ζῶων φεῖδεται. Κωμικωτάτη τῶ ὄντι εἶναι ἡ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ταξειδίου ὄψις τῶν προβάτων, τῶν χοίρων, τῶν ὀρνίθων, τῶν νησῶν καὶ τῶν ἰνδικῶν ἀλεκτρούων, οἵτινες πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας κύπτουσι πρὸς ἀριστερὰ ὅταν κλινῇ τὸ πλοῖον, πρὸς δεξιὰ καὶ τἀνάπαλιν. Οὐδέποτε ὅμως παρκαπονοῦνται οὐδ' εἰς ἄλλην τινα κίνησιν παρκαθίδονται πλὴν τῆς ταλαντεύσεως ταύτης, ἣτις εἶναι οὕτως ἔρρυθμος ὥστε νομίζει τις αὐτὴν διδασκασίαν ὑπὸ ἑμπείρου ζωοδιδασκάλου. Μεταξὺ τῶν ζῶων τούτων κωμικώτατος ἀνταντιρρόητος εἶναι ὁ ἀλεκτροῦν, ὃν ἀντὶ Ἰνδοῦ, ἔβαπτίσαμεν ἐν Ἑλλάδι γάλλον. Οἱ ἐρυθροὶ αὐτοῦ λόφου ὠχρῶσιν ὑπὸ τῆς θαλασσοῦ ἀγωνίας· ὁ ἄκτος ὀφθαλμὸς του φαίνεται ἐστερημένος βλέμματος καὶ οὐδεμία ἀπειλὴ δύναται νὰ καταπίσῃ αὐτὸν νὰ μετακινήσῃ· ἐνίοτε δὲ μόνον κλείει ἓνα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὑψώνει συγχρόνως τὸν ἀντίστοιχον πόδα, ταχέως ὅμως κουρασθεὶς ἐν τοιαύτῃ θέσει ἀναλαμβάνει τὰς προτέρως τακτικὰς ταλαντεύσεις πρὸς δεξιὰν καὶ ἀριστεράν. Τὸ ἀξιοτίμον τοῦτο πτηνὸν ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἐπὶ θαλάσσης ζῶον περιφρονεῖ πᾶσαν τροφήν κατὰ τὰς πρώτας δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, βαρμηθὸν ὅμως συμβαίνει αὐτῷ ὅ,τι καὶ τῷ κόμπητι Οὐγολίνῳ· ἡ πείνα νικᾷ τὸν πόνον.

Παρὰ πολλῶν ἀνεζητήθη καὶ ἀναζητεῖται ἀκόμη φάρμακόν τι κατὰ τοῦ θαλασσοῦ σάλου, ἀλλὰ μέχρι σήμερον οὐδὲν εὑρέθη εἰδικὸν ἀντίδοτον· ἀριστον δὲ μεταξὺ τῶν προταθέντων πρὸς μετρίασιν τοῦ κακοῦ ἀπεδείχθη ὁ καμπανίτης οἶνος, πολὺτιμον ὄντως ἱατρικόν, τὸ ὁποῖον εἰς μὲν τοὺς νοσοῦντας παρέχει ὑγείαν, εἰς δὲ τοὺς καλῶς ἔχοντας προφύλαξιν ἀπὸ πάσης νόσου. Πολὺ βεβαίως θέλουσι λυπηθῆ ὅτε εὑρεθέντος τοῦ ριζικοῦ φαρμάκου τῆς ναυτιάσεως θέλει πύσει ἡ χρῆσις τοῦ ἡδυτάτου παρηγορητικοῦ.

Ὁρθὴ ἀπεδείχθη ἡ γνώμη τῶν διατεινομένων ὅτι ἐπὶ μεγάλου πλοίου ἢ ἐκ τῆς θαλάσσης ζάλη εἶναι μικροτέρη. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐπὶ ἰστιοφόρου πλοίου ὑποφέρει τις ὀλιγώτερον ἢ ἐπὶ ἀτμοκινήτου, ἐφ' οὗ εἰς τὰς κατ' οὐδὲν μετριασθείσας ταλαντεύσεις τοῦ πλοίου προστίθεται ὁ κλονισμὸς τῆς μηχανῆς, πατήρ πονοκεφάλων, καὶ ἡ δυσωδία τοῦ θερμοῦ ἐλαίου, ἡ ἱκανὴ καὶ φώκη νὰ ζαλίσῃ. Ἐν τούτοις ἂν ἔχῃς νὰ κάμῃς, ἀναγνώστὰ μου, μακρὸν ταξειδίον, σὲ συμβουλεύω νὰ προτιμήσῃς ἀτμοκίνητον, διότι ἐξ ὅλων τῶν βασάνων τῆς θαλάσσης τὸ μέγιστον ἀνταντιρρόητος εἶναι τὸ νὰ μένῃ τις πολλὰς ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς.

[Oscar Comettant.]

P.

Η ΔΥΝΑΜΙΤΙΣ ΩΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΝ

Εἶναι ἄρα γε ἡ δυναμίτις δηλητήριον; Πάντες μὲν γινώσκουσι τὴν ἐκρηκτικὴν δύναμιν τῆς οὐσίας ταύτης, γενικῶς ὅμως ἀγνωεῖται, ὅτι ἡ δυναμίτις, εἰσερχομένη εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, εἶναι ἐκ τῶν δραστηκωτέρων δηλητηρίων.

Ἀναγινώσκωμεν λοιπὸν περὶ τούτου ἐν τῇ *Kœlnische Zeitung*, ὅτι δίκη περὶ φαρμακείας εἰσῆλθη ἐσχάτως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς Ὁππελνίης ἐν Σιλεσίᾳ, οἱ δὲ ἑνορκοὶ ἐξήνεγκον τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῶν.

Ἰδοὺ δὲ τὰ γεγονότα ὡς ἐξετυλίχθησαν ἐν τῇ συζήτησει·

Τῇ 13 τοῦ παρελθόντος νοεμβρίου ἐβεβαίωθη ὁ θάνατος γυναικὸς ἐνόματι Κανζιόρα, μετὰ δύο δὲ ἡμέρας ἀπέθανε καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς· ἐν τούτοις μέχρι τῆς 10 νοεμβρίου ἀμόφοτεροι ἦσαν ὑγιέστατοι. Παρευθὺς λοιπὸν ὑπῆρξαν ὑπόνοιαι περὶ ὑπάρξεως ἐγκλήματος, καὶ αἱ υποψίαι ἐστράφησαν κατὰ τῶν συζύγων Οὐολλνὺ, οἵτινες συγκατώκουν μετὰ τῶν συζύγων Κανζιόρα. Οἱ Οὐολλνὺ εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλλωσιν ἰσοβίως σύνταξίν τινα τοῖς συζύγοις Κανζιόρα.

Ἡ ἀνάκρισις ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ σύζυγος Οὐολλνὺ παρεσκεύασε τοῖς συζύγοις Κανζιόρα φαγητὸν, εἰς ὃ ἀνέμιξε δυναμίτιδα, καὶ ὅτι ὁ θάνατος τῶν δύο συζύγων ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ εἰς

την κατάποσιν τῆς δηλητηριώδους ταύτης οὐδὲ τοσίαν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Ῥόσενφελδ.

Ἐν τούτοις τὸ δικαστήριον ἀμφέβαλλε κατ' ἐργασίας, ἂν ὤφειλε νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν πειθόμενον εἰς τὴν κρίσιν ἐνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, τοσοῦτω μᾶλλον ὅσω φαρμακεία διὰ δυναμίδος οὐδέποτε εἶχε παρουσιασθῆ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἦθεν ἐζητήθη ἡ γνώμη τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γερμανίας, ἣτις εὐρέθη κατὰ πάντα σύμφωνος τῆς τοῦ ἱατροῦ Ῥόσενφελδ. Τὸ Ἰνστιτούτον ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ θάνατος τῶν συζύγων Κανζιόρα προήλθεν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς καταπόσεως ἰσχυρῆς δόσεως νιτρογλυκερίνης. Ἡ νεκροψία ἀνεκάλυψε τοῦτο ἐν τοῖς σπλάγγχοις, ἐν οἷς ἐφαίνοντο τὰ ἀποτελέσματα δραστηκωτάτου δηλητηρίου, καταστρέφοντος τὸν ὀργανισμόν.

Ἡ χημικὴ ἀνάλυσις ἐπεβεβαίωσε τὴν ἐν τῷ τομάχῳ ὑπαρξίν νιτρικοῦ ὀξέος. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι ἡ δυναμίτις ἀποτελεῖται ἐκ νιτρογλυκερίνης καὶ σώματός τινος πορώδους· ἡ νιτρογλυκερίνη παράγεται ἐκ σκευασίας γλυκερίνης καὶ νιτρικοῦ ὀξέος.

Τὸ δικαστήριον ἐκήρυξε τοὺς κατηγορουμένους ἐνόχους· καὶ τὴν μὲν γυναῖκα ἔνοχον φαρμακείας ἐκ προμελέτης κατὰ τῶν δύο συζύγων Κανζιόρα, τὸν δὲ σύζυγον ἔνοχον φαρμακείας ὡς παράσχόντα συμβουλήν.

Ἡ σύζυγος Οὐόλλνυ κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ὁ δὲ σύζυγος αὐτῆς εἰς δέκα ἐτῶν εἰρκτήν.
N. Δ. Λ.

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΝΘΕΡΜΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑΣ

Ἰπὸ τῆς οικείας ἐπιτροπῆς ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἑξῆς τῆς καταστάσεως τοῦ «Ἐθνικοῦ στόλου», ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους δεκεμβρίου 1876. Ἐξ αὐτῆς ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς προσηφάδας, ἃς κρίνομεν ἀξίας ἰδιαιτέρας μνείας.
Σ. τ. Δ.

Ἐν Κάρῳ πτωχὸς τις μάγειρος τζιερίων (σηκοτίων), ἀνοίξας τὸ συρτάριον τοῦ τραπεζίου του ἔλαβε σύμπαντα τὰ κεφάλαιά του, ἅτινα συνίσταντο εἰς 30 Αὐστριακὰ τάλληρα, καὶ εἰπὼν— Πράξειται διὰ τὸν ἐθνικὸν στόλον τῆς Ἑλλάδος; ἐνεγείρησεν αὐτὰ τῇ εἰδικῇ ἐπιτροπῇ.— Πᾶσις τις δὲ ὑπηρετῶν παρ' αὐτῷ, καὶ ἰδὼν τὰ γενόμενα, παρεκάλεσε τὸν μάγειρον νὰ προσθέσῃ καὶ ἐν μνηαῖον διὰ λογαριασμὸν του.

— Πτωχὸς τις Κύπριος μὴ ἔχων τι νὰ συνεισφέρῃ, προσήνεγκε χρυσοῦν δακτυλίδιον, ὅπερ ἔφερον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

— Ὁ κ. Βασίλειος Γόμπος ἀπέστειλε τὸ χρυσοῦν ὠρολόγιόν του μετὰ τῆς χρυσοῦς ἀλύσειως, ἔτι δὲ καὶ φράγκα 400 ὡς συνδρομήν.

— Ὡσαύτως καὶ ὁ ἐν Ταϊγανίῳ διαμένων ὀπλαρχηγὸς τῆς τελευταίας Κρητικῆς ἀπαναστάσεως Χατζῆ Μιχάλης προσήνεγκε τὸ χρυσοῦν

ὠρολόγιόν του μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ χρυσοῦς ἀλύσειως.

— Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ «Ἑλλ. Ἐργατικὴ Ἐταιρία», σκοποῦσα τὴν ἀμοιβαίαν τῶν μελῶν περιθάλψιν ἐν ὄρῳ ἀσθενείας, ἀπέστειλε τῇ ἐπιτροπῇ τὸ ἐκ λιρ. θήμ. 80 περίσσευμα.

— Ἄλλη τις Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης τοῦ λαοῦ, ἐν ὑποδούλῳ ἐπαρχίᾳ, ἀπέστειλε περὶ τὰς 2,000 δραχμάς.

— Ὁ ἐπιστάτης τοῦ ταχυδρομείου Φιλιατρῶν κ. Χρ. Χριστόπουλος ἔπεμψεν δλόκληρον τὴν ἐκ δρ. 38 μισθοδοσίαν του.

— Ὁ φαλαγγίτης τοῦ γ' λόχου τῆς Πανεπιστημ. Φάλαγγος κ. Γ. Δημητριάδης προσήνεγκε τὴν βιβλιοθήκην του, ἣτις ἐκποιηθεῖσα ἀπέφερε δρ. 400.

— Τὰ ἐν τῷ Μεταξουργ. καταστήματι τοῦ κ. Φῆλς (ἐν Κελάμαις) ἐργαζόμενα πτωχὰ κοράσια ἐκ τοῦ γλίσχρου ἡμερομισθίου τῶν ἔπεμψαν διὰ τοῦ κ. Ἀλουπῆ δρ. 42.30.

ΚΟΚΚΟΙ ΚΟΙΝΟΥ ΝΟΟΣ

Ἐπὶ τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας ἐν τῇ Γαλλίᾳ, οἱ Ὑπουργοὶ, ὁσάκις ἤθελον νὰ παραιτηθῶσιν, ἔγραφον τῷ Βασιλεῖ τὸ ἐπόμενον κατ' ἀναλλοίωτον τύπον γράμμα:

«Αὐθέντα, ὁ κύριος (δεῖνα), Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν «[ἐξωτερικῶν ἢ ἄλλου ὑπουργείου], ὡς δόξαν «μόνην ἑαυτῷ κρίνων ταύτην νὰ κατέχη, καὶ «ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Βασιλέως νὰ λάβῃ, τὴν «εἰκόνα τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, τολμᾷ νὰ «ἰκετεύσῃ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριόν του, ἵνα εὐα- «ρεστούμενος τῷ ἀπονεύμῃ τὴν ἐξοχωτάτην εὐ- «νοίαν αὐτήν. Τίτλους δὲ ὅπως τύχη τῆς εἰκό- «νος κέκτηται ἑαυτῷ τὸ βελτίστατον σέβας καὶ «τὴν ἀναλλοίωσιν ἀφοσίωσιν, ἣν ἔσσει ἀποδείξει «ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως (δεῖνα).»

Ὁ Βασιλεὺς ἀντέγραφε, ἢ ἔγραφε κατέναντι τῆς ἐπιστολῆς ἐπὶ τοῦκενοῦ, καλῶς [bon], ὅπερ ἐσήμαινεν τῆς παραιτήσεως τὴν ἀποδοχὴν. Τοιαύτην δὲ παραίτησιν ἀπήλυθε καὶ πρὸς τὸν Λουδοβίκον ΙΣΓ' τῇ 3 (15) Ἰουλίου 1791 ὁ Ὑπουργὸς του Σικελίων Καμποναῖ, εἰ καὶ τὴν 8 (20) Ἰουνίου παρέστη, ἐσταυρωμένος ἔχων τὰς χεῖρας, εἰς τὴν εἰσβολὴν τοῦ λαοῦ τῶν Παρισίων εἰς τὰς Τουίλλερίας.

Ὅπόσον αἱ φράσεις καθίστανται γελοῖαι, ὅταν δὲν ἀναποκρίνονται πρὸς τὰ πράγματα! Καὶ ὅμως, σήμερον ἔτι, ὅτε παράδοξα τὰ τοιαῦτα φαίνονται ἡμῖν, ἡμεῖς αὐτοὶ ἀπροσέκτως δὲν γινόμεθα τῶν αὐτῶν ἀποπλανήσεων ὑποκριταί, ὅτε συνηθέστατα, καὶ συμμορφούμενοι ἀπλῶς τῷ τύπῳ, γράφομεν, Ὑπουργοὶ ὄντες: «Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος πιστότατος ὑπῆκοος «καὶ ταπεινότατος θεράπων»; Πῶσοι Ὑπουρ-